

Asehistorian Liitto r.y.

SM PO; lausuntopyyntö SMDno-2015-2044

Asehistorian Liiton lausunto yllämainittuun pyyntöön.

Asehistorian Liitto (AHL) kiittää mahdollisuudestaan antaa asiassa lausunto. Mielestämme lain valmisteluvaiheessa on kuultu asiantuntijajärjestöjä hyvin. Keskustelutilaisuuksissa on tullut lain valmisteluun liittyviä virheellisiä tietoja/käsityksiä.

Lakimuutoksessa asekeräilijöitä koskeva keskeisin asia on muuttaa oikeus tiedostonpitoon hallussaan olevista aseista ja niiden osista. Lain valmistelutekstin yksityiskohtaisissa perusteluissa on virheellisesti mainittu, että asekeräilijänikin, jolla on tiedostonpito-oikeus tulisi jatkossa hakea myös keräilysuunnitelman kuuluville aseille hankkimislupa. Asekeräilijöiden on pitänyt koko ajan hankkia kaikille aseilleen hankkimislupa. Tiedostonpito-oikeus ei ole missään vaiheessa ollut lupa hankkia aseita vapaasti. Asekeräilijöiden on tullut anoa poliisilta hankkimisluvat aivan, kuten kaikkien muidenkin aseita hankkivien.

Tiedostonpito-oikeus on ollut menetelmä pitää hankituista aseista rekisteriä kohtuullisin kustannuksin. Sama sääntely on koskenut myös aseiden osia. Keräilijöiden hankkiessa aseita aseista kokoelmiinsa vuosittain, on nykyinen menettely ollut toimiva ja kustannuksia alentava. Aseiden osien tiedostonpito-oikeuden poistaminen ei sinällään paranna yleistä järjestystä ja turvallisuutta. Asekeräilijät, joilla on oikeus pitää aseistaan ja aseiden osista tiedostoa, eivät tarkoituksellisesti riko määräyksiä, sillä niiden rikkominen aiheuttaa aselupien menettämisen.

Joidenkin esittämä väite, että asekeräilijät hankkivat rahaa kokoamalla toimivia aseita hallussa pitämistään aseiden osista, ei ole realistinen. Suomessa ei ole sellaisia luvattomien aseiden markkinoita, joilla olisi kysyntää asekeräilijöiltä kokoelmista löytyville aseille. Tällaisten väitteiden esittäjät eivät selvästikään ymmärrä, mitä aseharrastuskentällä oikeasti tapahtuu. Lainsäätämiseen ei mielestämme kuulu virheellisten tietojen esittäminen. Jos väärin käytöksiä on tullut esiin, on ne varmaankin käsitelty oikeusistuimessa ja asia niiltä osin hoidettu.

Aseiden osien vieminen keräilijän tiedostosta aserekisteriin on teknisesti haastava. Yleensä aseiden osat, joista pidetään tiedostoa, eivät sisällä tunnistemerkintöjä. Tällaisten osien vieminen rekisteriin on aikaa vievä prosessi, eikä se oleellisesti paranna aseturvallisuutta, sillä kyseessä on pääsääntöisesti vanhojen aseiden osat. Lain valmisteluvaiheessa ei ole kysytty keräilijöiltä muutoksen kustannusvaikutuksia. Tämä on mielestämme huonoa hallintoa.

Lakitekstissä on edelleen maininta, että lupaviranomainen voi sisällyttää ehdon, että keräilykokoelmaan kuuluvalla ampuma-aseella ei saa ampua. Edellä mainitulla säädöksellä ei ole ollut missään vaiheessa mitään yleistä järjestystä tai aseiden museaalista säilyttämistä parantavaa merkitystä, joten mielestämme se olisi syytä poistaa lakitekstistä. Osa keräilijöistä saattaa ampua keräilyaseillaan. On turhaa byrokratiaa, että näihin ampumakiellon omaaviin aseisiin saa kuitenkin erikseen anottaessa maksullisen luvan, jolla voi suorittaa testausammuntoja. Tämä on esimerkki siitä, että kyseessä on kokonaisuuden kannalta aivan turha säännös.

Lain valmistelutekstissä mainitaan, että ampuma-asedirektiivin mahdolliset muutokset on pyritty ottamaan huomioon esitystä laadittaessa. Mielestämme lakia valmistelevien

virkamiesten ei tule ottaa mitään etukäteen huomioon, vaan heidän tulee noudattaa voimassa olevia säännöksiä. Se, että virkamiehet rupeavat ennakoimaan poliittisen päätöksentekokoneiston mahdollisia tuloksia, on demokratian kannalta huono asia. Mielestämme olisi syytä edetä poliittisen päätöksenteon mukaisessa järjestyksessä. Asialla on myös laajempi yhteiskunnallinen merkitys, sillä tällaisessa tilanteessa saattaa syntyä käsitys siitä, että virkamiehet pyrkivät käyttämään valtaa, jota he eivät ole demokraattisissa vaaleissa kansalta saaneet. Tämä on kaikkien valtiosääntöperiaatteiden vastaista, paitsi jos kyseessä on todellakin pyrkimys haalia valta virkamieskoneistolle.

Mielestämme esityksessä on hyvänä asiana aseluvan voimassaolon muuttaminen kahteen vuoteen. Osa valmistelutyötä tekevistä virkamiehistä on toiminut asiassa ammattitaitoisesti ja siten, että turhaa sääntelyä voidaan vähentää aseturvallisuuden heikentymättä. Lisäksi turhaksi koetut nykyiset käytännöt, kuten aseesittämisen sekä toimimattoman soveltuvuustestin poistamisen vaatimuksista osoittaa valmistelevien virkamiesten järkevää ja viisasta tarkastelua nykyistä tilannetta kohtaan.

Jukka Sassi
Puheenjohtaja
Asehistorian Liitto r.y.